

วินัยข้าราชการท้องถิ่น สำหรับใช้ปฏิบัติงาน

นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า

โทร. ๐๘๒ ๔๕๐ ๗๑๑๑

ขอบเขตการบรรยาย

- ๑. วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย**
- ๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๓. การรวบรวมหลักฐานและให้ผู้เกี่ยวข้องชี้แจง**
- ๔. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๕. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน**
- ๖. ความเห็นของ ก.จังหวัด**
- ๗. การออกคำสั่งลงโทษวินัย**

ประกาศคณะกรรมการกลาง....

เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๑ บททั่วไป	(ข้อ ๑ – ข้อ ๔)
หมวด ๒ วินัยและการรักษาวินัย	(ข้อ ๕- ข้อ ๒๓)
หมวด ๓ วิธีก่อนการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย	(ข้อ ๒๔- ข้อ ๒๕)
หมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย	(ข้อ ๒๖ – ข้อ ๒๘)
หมวด ๕ การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน	(ข้อ ๓๐ – ข้อ ๔๔)
หมวด ๖ การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง	(ข้อ ๔๕-ข้อ ๔๗)
หมวด ๗ การสอบสวนพิจารณา	(ข้อ ๔๘ –ข้อ ๘๓)
หมวด ๘ การลงโทษทางวินัย	(ข้อ ๘๔- ข้อ ๘๖)
หมวด ๙ การรายงานการดำเนินการทางวินัย	(ข้อ ๘๗-ข้อ ๘๘)

- ๑. กระบวนการปกติ
 - ๑.๑. ไม่ร้ายแรง
 - ๑.๒. ร้ายแรง
- ๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. /
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขึ้นมา

ส่งเสริม/พัฒนา
ให้มีวินัย
(ว ๒)

- ๑. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- ๒. สร้างขวัญกำลังใจ
- ๓. การจูงใจ
- ๔. กระทำการอื่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาทัศนคติ
จิตสำนึก แลพฤติกรรม

ดำเนินการ
ทางวินัย
(ว๑๑)

หน้าที่ ผบช.
(๒๔)

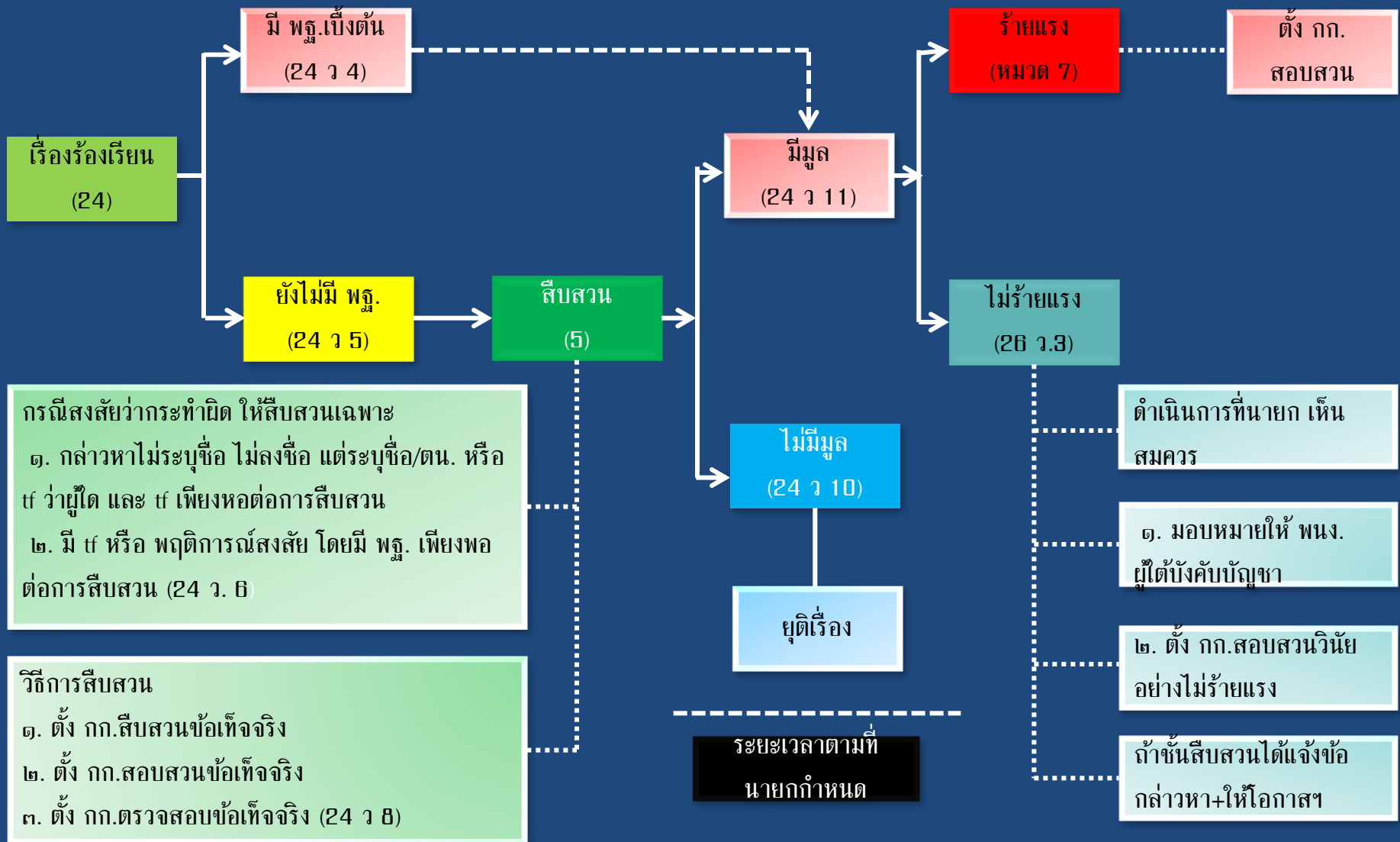
ป้องกันไม่
ให้กระทำผิด
วินัย (ว๓)

- ๑. การแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่อง
ร้องเรียนกล่าวหา
- ๒. โดยการตั้ง กก.สืบสวนข้อเท็จจริง /กก.
สอบสวนข้อเท็จจริง/กก.ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

สืบสวน
ข้อเท็จจริง
(ว๕+ว๖+
ว๘)

- ๑. การเอาใจใส่
- ๒. สังเกตการณ์
- ๓. ขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ผังวิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๔ วรรคสี่ เมื่อปรากฏกรณีมี
มูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงาน...
ผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมี
พยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว
ให้นายก...ดำเนินการทางวินัย
ทันที

ข้อ ๒๔ วรรคห้า เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้
กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงาน...ผู้ใดกระทำ
ผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายก...ริบ
ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ข้อ ๒๔ วรรคหก กรณีเป็นที่สงสัยให้ดำเนินการตามวรรคห้า
เฉพาะกรณี ดังนี้

(๑) ไม่ระบุชื่อผู้กล่าวหาแต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้
ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาผู้ใด
และข้อเท็จจริงพอที่จะสืบต่อได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อ ผบช.อัน
เป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานพอที่จะสืบต่อได้

ข้อ ๒๔ วรรคแปด การสืบสวนตามวรรคห้า

ทำโดย

- (๑) ตั้งสืบข้อเท็จจริง
- (๒) ตั้งสอบข้อเท็จจริง
- (๓) ตั้งตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๔ วรรคสี่ สืบตามวรรคห้าแล้ว ไม่มีมูลจึง จะยุติเรื่องได้ มีมูลดำเนินการวินัยทันที

คำว่า **การสืบสวน** หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
ในเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของนายก ... ว่าพยานหลักฐาน
เพียงพอที่เชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

กรณี

๑. ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ
ผิดวินัย ๒. ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนต่อได้
หรือ

๓. การกระทำนั้นไม่เป็นความเป็นวินัย

นายก อปท. จึงจะยุติเรื่องได้

สืบสวนแล้วเห็นว่าควรยุติเรื่อง

ผบช. เพียงแต่สั่งตั้ง กกก.ตรวจสอบเพื่อจะพิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลเพียงพอที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถือได้ว่าเป็นการดำเนินการสืบสวนหามูล (ข้อ ๒๔ ว.๕) มิใช่กระบวนการสอบสวนวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าควรยุติเรื่องเนื่องจากพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าไม่มีมูลตามที่กล่าวหา จึงไม่มีเหตุให้ต้องรายงานไปยัง ก.จังหวัด แต่อย่างไร

หากเป็นการสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามนัย ข้อ ๒๖ หลังจากมีมูลกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้ว ผบช. ต้องรายงาน ก.จังหวัดพิจารณา

(เทียบเคียง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ล ๑๖๙ ลว. ๓ ส.ค. ๔๔ และ ที่ นร. ๐๗๐๙.๒/๘๑๘ ลว. ๒๘ ต.ค. ๔๒)

ข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม (ดำเนินการสอบสวน ตามที่เห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้พนักงานเทศบาลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน **หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้**)

กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ (**ตั้งกรรมการสอบสวน**)

กรณีที่มีมูลกระทําผิดวินัย

การดำเนินการทางวินัยกรณี สดง.ข้อมูลความ

พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๙ สตง.มีอำนาจหน้าที่...

(๒) ตรวจสอบการเงินแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(ก) ตรวจสอบการรับจ่าย การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินอื่นของหน่วยรับตรวจ หรือที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ และแสดงความคิดเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติ คณะรัฐมนตรี หรือไม่ และอาจตรวจสอบการใช้จ่ายเงินการใช้จ่ายทรัพย์สินอื่น หรือการจัดซื้อจัดจ้าง ตามแผนงาน งานหรือโครงการของหน่วยรับตรวจและแสดงความคิดเห็นว่าเป็นไปตาม วัตถุประสงค์เป็นไปโดยประหยัด ได้ผลตามเป้าหมายและมีผลคุ้มค่าหรือไม่

มาตรา ๔๔ กรณีตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีข้อบกพร่องเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติ คณะรัฐมนตรีให้มีหนังสือแจ้งให้หน่วยรับตรวจชี้แจงหรือแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือให้ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่ราชการหรือหน่วยรับตรวจกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่..ตามควรแก่กรณีและให้แจ้งผลการดำเนินการให้ สตง. ทราบภายใน ๖๐ วัน

ในกรณีที่เห็นว่าข้อบกพร่องเกิดขึ้นเนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน หรือไม่อาจปฏิบัติได้ หรือหากปฏิบัติแล้วจะเสียประโยชน์ต่อราชการ ให้แจ้งต่อ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ถ้าผู้รับตรวจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้แจ้งต่อกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้ควบคุมกำกับหรือรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่ราชการหรือหน่วยรับตรวจกำหนดแก่ผู้รับตรวจและเจ้าหน้าที่หน่วยรับตรวจผู้รับผิดชอบตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งหรือไม่อาจดำเนินการตามมาตรานี้ได้ให้ คณะกรรมการรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็น การทุจริตหรือมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือ ทรัพย์สินของราชการ ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี และให้แจ้งผล การตรวจสอบดังกล่าวให้ผู้รับตรวจ หรือกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้ควบคุมแล้วแต่กรณี ดำเนินการตามกฎหมายหรือตามระเบียบแบบแผน ที่ราชการหรือที่หน่วยรับตรวจกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้วย การดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนนำรายงานการ ตรวจสอบของ สตง.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวนด้วย

เมื่อพนักงานสอบสวน ผู้รับตรวจ กระทรวงเจ้าสังกัด ผู้บังคับบัญชาตาม วรรคหนึ่ง ดำเนินการไปประการใดแล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในทุก ๙๐ วัน

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน ผู้รับตรวจ กระทรวงเจ้าสังกัด ผู้บังคับบัญชา ไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาอันสมควร ให้รายงานต่อสภา ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๑๓๗ ลว. ๑๓ มี.ค. ๕๐

สรุปได้ว่า กรณีที่ สตง. แจ้งผลการพิจารณาว่าข้าราชการในสังกัด มีพฤติการณ์ในการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการตามมาตรา 46 แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วย การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ สตง. ได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องนั้น มาแล้ว ซึ่ง ครม. ได้มีมติตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 69 ลงวันที่ 24 เม.ย. 2539 เห็นชอบตามแนวทางปฏิบัติงานในการเร่งรัดการดำเนินการของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจในการทุจริตทางด้านการเงินว่า ในกรณีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจพบและชี้มูลความผิดแล้วให้ส่วนราชการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงอีก

ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการที่ได้รับแจ้งผลดังกล่าวสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นโดยไม่ต้องทำการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวอีก

หนังสือกรมเลขาธิการคณะกรรมการที่ น. ๑๐๓๑๐/๒๕๖๒ ลว. ๒ มี.ค. ๒๕๖๒

สรุปได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๖๒ ลงมติวางระเบียบในเรื่องการตีความและการให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

“เมื่อกระทรวงทบวงกรมใดมีความสงสัยในปัญหากฎหมายจะเป็นโดยเกี่ยวกับวงหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมนั้นๆ โดยเฉพาะก็ดี หรือเกี่ยวข้องกับวงหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมอื่น ซึ่งไม่เป็นที่ตกลงกันได้ก็ดี และได้ส่งปัญหาในทางกฎหมายนั้นๆ มาเพื่อขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น ... และเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๖๑

มีผลใช้บังคับ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

มาตรา ๕๓ ให้ผู้ว่าการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจเงินแผ่นดินตามนโยบายการตรวจเงินแผ่นดินและหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่คณะกรรมการกำหนด และตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

(๒) ตรวจผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐ

(๓) มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตาม (๑) และ (๒)

(๔) กำกับและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตาม (๓)

ในการตรวจเงินแผ่นดินสำหรับหน่วยรับตรวจตามบทนิยามคำว่า “หน่วยรับตรวจ” ตามมาตรา ๔ (๗) ให้ตรวจเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับเงินอุดหนุนหรือกิจการที่ได้รับเงินหรือทรัพย์สินลงทุนจากหน่วยรับตรวจตามบทนิยามคำว่า “หน่วยรับตรวจ” ตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ว่ามีการใช้จ่ายไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่

มาตรา ๕๔ นอกจากหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๕๓ ให้ผู้ว่าการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดแผนการตรวจสอบประจำปีเพื่อให้สำนักงานถือปฏิบัติ และเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ

(๒) ตรวจสอบรายงานการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

(๓) ตรวจสอบบัญชีทุนสำรองเงินตราประจำปี และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

(๔) แจ้งผลการตรวจสอบและติดตามให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้เป็นไปตามผลการตรวจสอบ

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศหรือมติของคณะกรรมการ

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการหรือในกิจการต่าง ๆ เพื่อช่วยการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) จัดจ้างและกำหนดค่าจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) มอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตาม (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๗ วรรคสาม รวมถึงรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายกำหนดแผนการตรวจสอบตาม (๑) ต้องสอดคล้องกับนโยบายการตรวจเงินแผ่นดินและหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ การตรวจเงินแผ่นดินต้องกระทำด้วยความสุจริต รอบคอบ โปร่งใส เทียบธรรม กล้าหาญ ปราศจากอคติ และเป็นไปตาม หลักธรรมาภิบาลการตรวจสอบต้องคำนึงถึงการดำเนินการตามหน้าที่ของ รัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติรวมถึงความคุ้มค่า ความสงบ เรียบร้อย ความไว้วางใจของสาธารณชน การดำเนินงานโดยสุจริต ผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ และการ ป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่การเงินการคลังของรัฐด้วย

มาตรา ๑๑ ในการตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน และให้โอกาสเจ้าหน้าที่ของหน่วย รับตรวจได้ชี้แจงเหตุผลและแสดงพยานหลักฐานของตน

การใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรืออาจทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการไม่มีอำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้ผู้ว่าการแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อทราบและดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการ
เลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง
ให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจสอบหรือ
จัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือของ
หน่วยงานอื่นนั้น แล้วแต่กรณี

ปรากฏว่ามีข้อบกพร่อง

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีข้อบกพร่องเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือแบบแผนการปฏิบัติราชการ ให้ผู้ว่าการมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องพร้อมทั้งข้อเสนอแนะให้ผู้รับตรวจทราบเพื่อดำเนินการแก้ไข และควบคุมหรือกำกับมิให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นอีก แต่ผู้ว่าการต้องรับฟังคำชี้แจงและเหตุผลหรือความจำเป็นของหน่วยรับตรวจประกอบด้วย

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ให้ผู้ว่าการแจ้งให้ผู้รับตรวจพิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการชดใช้ค่าเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจหรือดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณี และเมื่อผู้รับตรวจดำเนินการเป็นประการใดแล้วให้แจ้งให้ผู้ว่าการทราบ

ในกรณีที่ผลการตรวจสอบประกอบกับคำชี้แจงของหน่วยรับตรวจปรากฏว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือแบบแผนการปฏิบัติราชการใดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือการปฏิบัติตามจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการที่จะเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือแบบแผนการปฏิบัติราชการให้เหมาะสมต่อไป ในกรณีเช่นนั้น การดำเนินการของหน่วยรับตรวจที่บกพร่องให้เป็นอันพับไป เว้นแต่เป็นกรณีทุจริต

ที่ มท 0313.6/ว 2573

กระทรวงมหาดไทย

ถนนรัชฎางค์ กท 10200

15 สิงหาคม 2540

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดกรณีเงินขาดบัญชี หรือมีการทุจริตทางการเงินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำหรับกรณีเงินขาดบัญชี หรือ เจ้าหน้าที่ทุจริต ที่ตรวจพบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินซึ่งเป็นการตรวจสอบภายนอก และกรณีนั้นได้มีการชี้มูลความผิดแล้ว ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เสียหายเร่งรัดการดำเนินการทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงอีก เพื่อป้องกันความเสียหายแก่ทางราชการอันอาจเกิดขึ้นเนื่องจากคดีขาดอายุความ และอื่น ๆ

(น. สำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.1/ล 169 ลว. 3 ส.ค. 2544)

การสั่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อจะพิจารณา
พยาน หลักฐานเบื้องต้นว่ากรณีนี้มีมูลเพียงพอที่ควรกล่าวหาว่าพัน
ตำรวจโท ก.กระทำ ผิดวินัยหรือไม่ ลักษณะของการดำเนินการ
ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการดำ เนินการตามมาตรา 99 แห่ง พ.ร.บ.
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มิใช่กระบวนการดำเนินการ
ทางวินัยตาม มาตรา 102 แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าว

ดังนั้น เมื่อ ผบช.ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ควรยุติเรื่อง
เนื่องจากพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่า พันตำรวจโท ก.บกพร่องในการ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กล่าวหา กรณีจึงไม่มีเหตุให้ต้องรายงานไป
ยัง อ.ก.พ.กระทรวงตาม มาตรา 109 วรรคหก แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าว
แต่อย่างใด

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/ล 137 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2550

กรณีที่ สตง.แจ้งผลการพิจารณาว่าข้าราชการมีพฤติการณ์ในการใช้อำนาจหน้าที่ โดยมีขอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ตามมาตรา 46 แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ สตง.ได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องนั้นมาแล้ว ให้ส่วนราชการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงอีก

ดังนั้น ผบช.ของข้าราชการที่ได้รับแจ้งผลดังกล่าวสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้น โดยไม่จำเป็นต้องทำการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวอีก

คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๙๔๔/๒๕๖๑

๑. กรณีที่ สตง. ตรวจสอบว่าเป็นกรณีทุจริตให้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ จึงไม่มีเหตุให้หน่วยรับตรวจต้องร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาอีก ทั้งนี้ ตาม ม. ๗๒ และม. ๙๕ ว.สอง แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. กรณีผลการตรวจสอบของ สตง. ระบุถึงพฤติการณ์น่าเชื่อว่าการทุจริตและได้ระบุชัดเจนถึงตัวเจ้าหน้าที่ที่กระทำผิดว่าได้แก่ผู้ใดพร้อมทั้งพยานหลักฐานแล้ว หน่วยงานมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก หากละเลยอาจเป็นความผิดทางอาญา หรือผิดวินัย

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๑๖๗/๒๕๕๑

สรุปว่า กรณีผลตรวจของสตง. ระบุเพียงแต่พฤติการณ์น่าจะเชื่อว่ามี การทุจริตโดยมิได้มีการระบุตัวเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิด หน่วยรับตรวจ ย่อมมีดุลพินิจที่จะตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้

อำนาจผูกพันที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน

เมื่อได้รับรายงานว่าได้มีการสืบสวนข้อเท็จจริงพฤติการณ์และ
การกระทำของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่า เป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจผูกพันที่จะต้อง
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายแล้ว

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๓๘/๒๕๕๑)

ยังการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๒๔ วรรคสี่เบ็ด กรณีมีมูลไม่ร้ายแรง

ดำเนินการตามข้อ ๒๖ วรรคสาม คือ

๑. อาจมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน

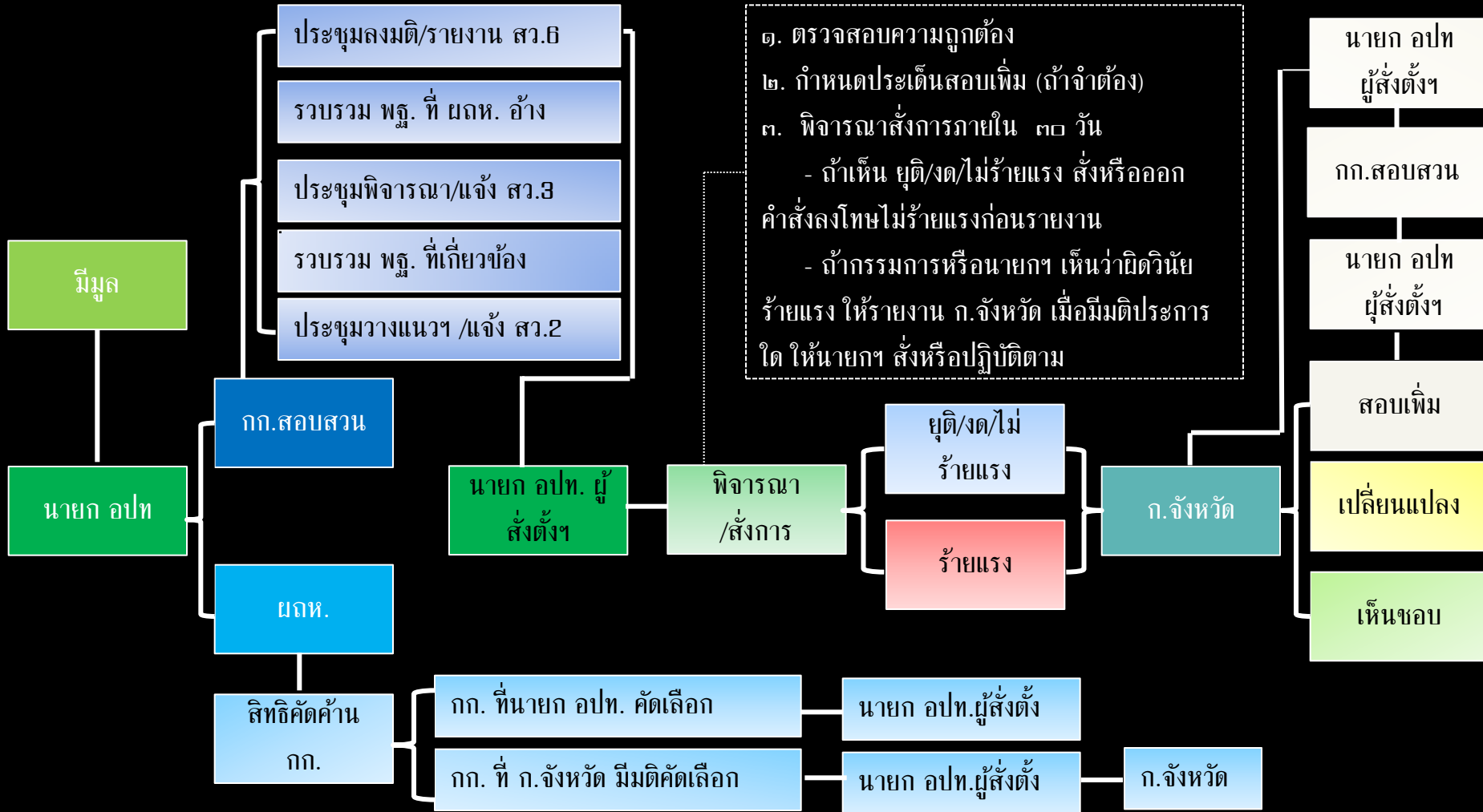
๒. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

กรณีมูลร้ายแรง

ดำเนินการ สอบสวนตามหมวด ๗ (ตั้ง กก.สอบวินัย)

ข้อ ๒๔ วรรคสี่สอง ผบช.ละเลย หรือไม่สุจริต ถือว่าผิดวินัย
กรณีเป็นนายก อบท. ถือว่าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่

ผังการดำเนินการทางวินัยร้ายแรง

๑. ตรวจสอบความถูกต้อง
 ๒. กำหนดประเด็นสอบเพิ่ม (ถ้าจำต้อง)
 ๓. พิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วัน

- ถ้าเห็น ยุติ/งด/ไม่ร้ายแรง สั่งหรือออกคำสั่งลงโทษไม่ร้ายแรงก่อนรายงาน
- ถ้ากรรมการหรือนายกฯ เห็นว่าผิดวินัยร้ายแรง ให้รายงาน ก.จังหวัด เมื่อมีมติประการใดให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติตาม

การแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสอบสวนวินัย

อำนาจผูกพันที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน

เมื่อได้รับรายงานว่าได้มีการสืบสวนข้อเท็จจริงพฤติการณ์และ
การกระทำของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่า เป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ **ย่อมมีอำนาจผูกพัน**ที่จะต้อง
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายแล้ว

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๓๕/๒๕๕๑)

ตัวอย่างการตั้งเรื่องกล่าวหา กรณีวินัยอย่างร้ายแรง

-ครุฑ-

แบบ สว.๑

คำสั่ง.....ชื่อ อปท.

ที่.../พ.ศ....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน*(ใส่ไม่ร้ายแรง หรือ ร้ายแรงด้วย)

ด้วย...(ชื่อ-สกุล ผดท.)... พนักงานส่วนท้องถิ่นตำแหน่ง.... ระดับ.... สังกัด..... มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง.....(เรื่องที่ถูกลกล่าวหา).....

อาศัยอำนาจ.....จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวน ผดท. ในเรื่องดังกล่าว
ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) ประธานกรรมการ

๒. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) กรรมการ

๓. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) กรรมการ/เลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน.....ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่า ผดท. กระทำความผิดวินัยเรื่องอื่น.....โดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่....เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้สั่ง

ตำแหน่ง.....

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย สว. 1

“เรื่องที่ถูกกล่าวหา” นั้น ไม่ใช่ฐานความผิด แต่เป็นเรื่องราวหรือการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด ดังนั้น ในการตั้งเรื่องกล่าวหาในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงควรระบุแต่เพียงเรื่องราวหรือการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดเท่านั้น ไม่ควรระบุฐานความผิด การระบุฐานความผิดว่าด้วยวินัยนั้น ควรปล่อยให้เป็นเรื่องของคณะกรรมการสอบสวนและผู้มีอำนาจพิจารณาโทษที่จะพิจารณาปรับบทความผิด หากหลังจากได้สอบสวนพิจารณาข้อเท็จจริง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปกำหนดฐานความผิดว่าด้วยวินัยไว้แล้วในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสียแต่แรกแล้ว อาจกลายเป็นการจำกัดขอบเขตของการสอบสวนให้อยู่เฉพาะในฐานความผิดว่าด้วยวินัยหรือกรณีความผิดที่กำหนดไว้ ถ้าพบการกระทำผิดที่เกินกว่านั้นจะเกิดปัญหาว่าเป็นการสอบสวนเรื่องอื่น หรือพิจารณาลงโทษในเรื่องอื่น

ข้อ ๔๙ คำสั่งตั้ง กก. ให้ตั้งจาก ข้าราชการในสังกัด
จำเป็น/ประโยชน์/เป็นธรรม อาจตั้งจากท้องถิ่นอื่น
หรือข้าราชการพลเรือน โดยได้รับยินยอมก็ได้
ประธานตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำ
กว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ ก.กลางกำหนด

วรรคสอง กก.สอบ ต้องมีนิติกร หรือ ผู้มี
ปริญญากฎหมาย หรือ ผ่านอบรมวินัย หรือ
ประสบการณ์

วรรคสาม จำเป็นจะมีผู้ช่วยเลขาข้าราชการ/
ลูกจ้างประจำ/ภารกิจ มีคุณสมบัติตามวรรคสองก็ได้

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๑. บริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ พนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๒. บริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๓. บริหารท้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๔. อำนวยการท้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๕. อำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง	๕.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๖. อำนวยการท้องถิ่นระดับต้น	๖.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๗. ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ	๗.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๗.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๗.๓ ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ๗.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๓

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๘. ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ	๘.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ๘.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๙. ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ	๙.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๙.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๙.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๙.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๐. ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ	๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๐.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๓

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๑๑. ประเภททั่วไประดับอาวุโส	๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๒. ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน	๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๓.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๑๓. ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน	๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

๑. มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้

๓. คำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง” ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในการพิจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่งและระดับของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ ใช้เฉพาะการกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ บัณฑิต ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น

ข้อ ๔๙ พรรคสี่ ความปรากฏแก่ ก.จังหวัด ว่านายกเป็น คู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาร่วม ให้ ก.จังหวัด ตรวจสอบหากพบจริง ให้แจ้งขอยินยอมต้นสังกัด แล้วมีมติ คัดเลือก กก. เพื่อให้นายก ออกคำสั่งตามมติ

พรรคห้า เมื่อ กก. ตามพรรคสี่ สอบเสร็จ ให้รายงาน ก.จังหวัด เมื่อ ก.จังหวัดมีมติใด ให้นายกสั่งตามนั้น

พรรคหก เมื่อการแต่งตั้ง กก. แล้ว แม้ภายหลังประธาน จะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า เทียบได้ไม่ต่ำกว่า ไม่กระทบ การแต่งตั้งประธาน

การพิจารณารายงานการสอบสวนของ ก. จังหวัด
ตามข้อ ๔๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ นั้น
เป็นกรณีที่ ก.จังหวัด ใช้อำนาจแทนนายก..
ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาในการ
ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน โดยมี
ขั้นตอนกระบวนการ ดังนี้

กรณีที่ ๑ คณะกรรมการสอบสวน และ ก.จังหวัด (ใช้อำนาจแทนนายก) เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก.จังหวัด จะต้องมีมติแจ้งให้นายก..สั่งลงโทษ ไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๔๙ วรรคห้า ประกอบ ข้อ ๗๗ (๑) ของมาตรฐานวินัยฯ เมื่อนายก..ได้สั่งแล้ว ให้รายงานไปยัง ก. จังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ และ ก. จังหวัด พิจารณา ทั้งนี้ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานวินัยฯ

ในชั้นการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย หาก ก.จังหวัด มีมติให้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง หรือสั่งให้พนักงาน.. ผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของมาตรฐานให้ออกจากราชการฯให้ ก.จังหวัดแจ้ง นายก.ปฏิบัติตามมติ แล้วให้รายงาน ก..จังหวัด เพื่อทราบ ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ และวรรคหก ของมาตรฐานวินัยฯ

กรณีที่ ๒ คณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.จังหวัด (ใช้อำนาจ
แทนนายก) เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตาม
ข้อ ๗๗ (๒) ของมาตรฐานวินัยฯ ก.จังหวัด จะต้องส่งเรื่องให้คณะ
อนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด
ให้นายก.. ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วรายงาน ก. จังหวัด
เพื่อทราบ ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๘๗ วรรคหก
ของมาตรฐานวินัยฯ

ทั้งนี้ การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุ
ฯ อาจแตกต่างจากการพิจารณามติของ ก.จังหวัด ก็ได้ โดยต้อง
แสดงเหตุผลให้ปรากฏในรายงานการประชุมด้วย ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๗
วรรคห้าของมาตรฐานวินัยฯ

ข้อควรระวังอย่างยิ่ง

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการตั้ง กก.สอบสวน ไม่ถูกต้องตามข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมด เสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

สาระสำคัญของคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕๐ คำสั่ง กก. ต้อง

๑. ระบุชื่อและตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา

๒. เรื่องกล่าวหา

๓. ชื่อและตำแหน่งผู้ได้รับตั้ง กก. และผู้ช่วย

วรรคสอง การเปลี่ยนตำแหน่งระดับผู้ได้รับ

แต่งตั้งไม่กระทำถึงการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ตั้ง กก.สอบสวนวินัย ๔ คน คนที่ ๔ ผบช.
ไม่ยินยอม ถือว่ามี กก.สอบสวน ๓ คน ต่อมาคนที่ ๑
ออกจากราชการ เหลือ กก.สอบสวน ๒ คน จึงไม่ครบ
องค์ประกอบ ต่อมา ผบช. คนที่ ๔ อนุญาต ก็ไม่ทำให้
กก.สอบสวน ครบ ๓ คนย้อนหลังไป เพราะไม่มีการ
ยกเลิกคำสั่งตั้ง กก.สอบสวน ที่ไม่ชอบ หรือแก้ไขคำสั่ง
แต่งตั้ง ทำให้คำสั่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(ศาลปกครองสูงสุด อ. ๖๕๐/๒๕๕๘)

ข้อควรระวังอย่างยิ่ง

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการตั้ง กก.สอบสวน ไม่ถูกต้องตามข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมด เสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (สว.๑)

ผู้มีหน้าที่ตาม กม.
(นายกฯ ผู้สั่งตั้งฯ)

วิธีการแจ้ง ๓ วิธี

๑. แจ้งโดยตรง+ลงลายมือชื่อ
๒. บันทึกการแจ้ง ลง ว/ด/ป/
สถานที่ + ลงลายมือชื่อผู้แจ้ง +
ลงลายมือชื่อพยานที่รู้เห็น
๓. ส่งทาง ปณ. ลงทะเบียนตอบ
รับฯ

วิธีการแจ้ง

๑. ประธาน : สำเนา สว.๑ +
หลักฐานการทราบ/ถือว่าทราบ
สว.๑ + เอกสารหลักฐานประกอบ
+ ลงลายมือชื่อ และ ว/ด.ป.
๒. กรรมการ : สำเนา สว.๑

แจ้ง
๒ ทาง

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

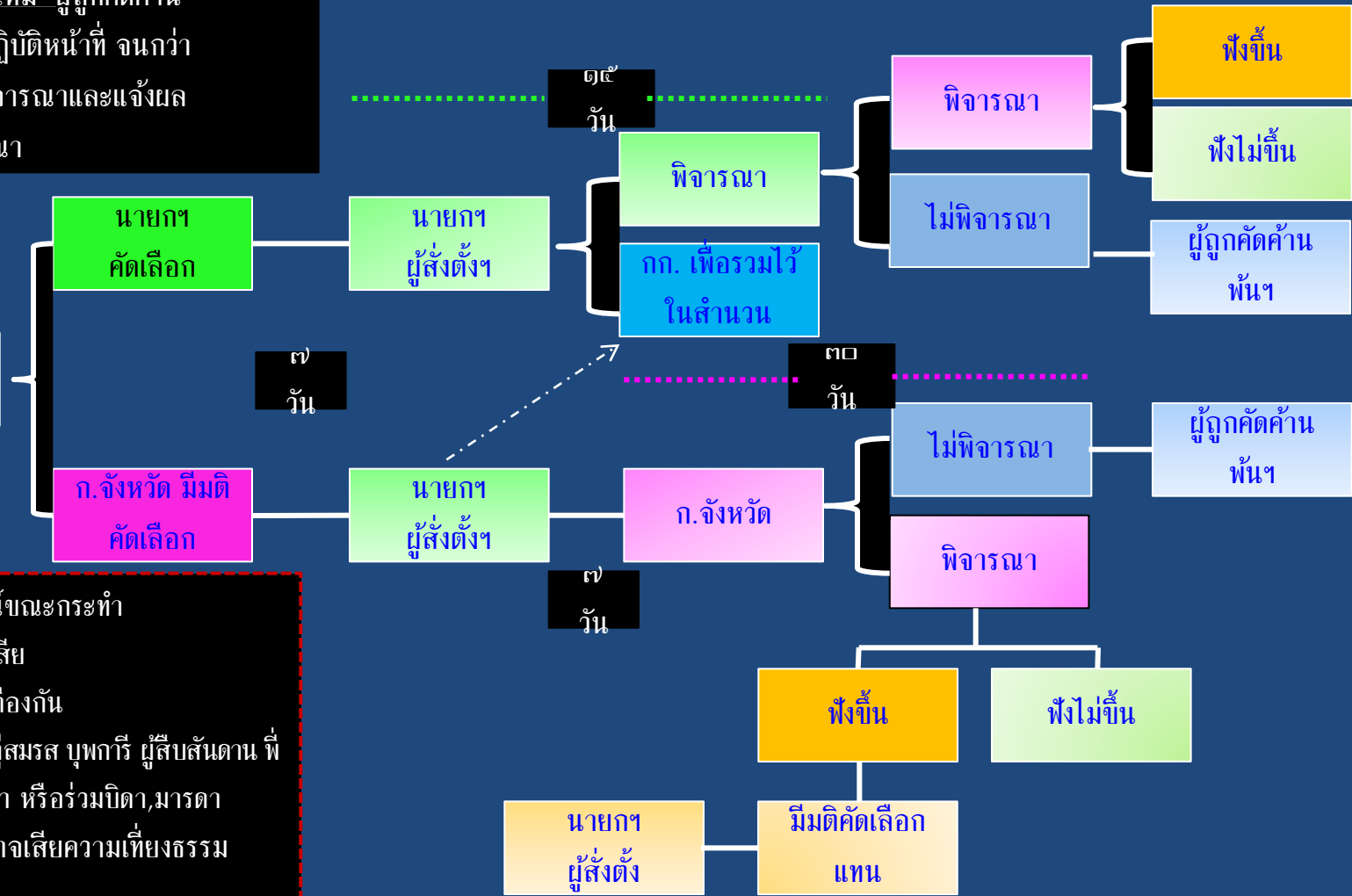
๒. แจ้งคณะกรรมการฯ

ผังการคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน

หลักการใหม่ ผู้ถูกคัดค้าน
ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่า
จะมีการพิจารณาและแจ้งผล
การพิจารณา

มีเหตุคัดค้าน

1. รู้เห็นเหตุการณ์ขณะกระทำ
2. มีประโยชน์ได้เสีย
3. มีสาเหตุใกล้ชิดกัน
4. เป็นผู้กล่าวหา คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน ที่
น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา, มารดา
5. เหตุอื่นอันอาจเสียความเที่ยงธรรม

การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน

๓. ประชุม (ครั้งที่ ๑) เพื่อวางแผนทางการสอบสวน

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

พิจารณาเรื่อง
กล่าวหา*

- พิจารณาจาก สว.๑ และ
เอกสารหลักฐานประกอบ

วางแผนทาง
การสอบสวน**

- สอบสวนใคร
- เรื่องใด
- ประเด็นการสอบสวน
- พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
กับเรื่องที่สอบสวน
- กำหนดเวลาดำเนินการ

จัดทำ แบบ สว.๒

- การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น
- การจัดทำบันทึกการแจ้งและ
รับทราบข้อกล่าวหา (สว.๒)

การแจ้ง สว.๒

ข้อ ๖๐ ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา^๑มาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ในการนี้ให้แจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา^๑มีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหา

วรรคสอง การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบ สว.๒ ทำเป็นสองฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา^๑ลงชื่อรับทราบไว้

วรรคสาม ให้ถามผู้ถูกกล่าวหา^๑ว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

วรรคสี่ กรณีผู้ถูกกล่าวหา^๑ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา^๑ทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหา^๑ดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถอย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา^๑ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้

ข้อ ๖๐ วรรคห้า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

วรรคหก กรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้ส่ง สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ให้ทำเป็นสามฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่ง แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

๔. การประชุม (ครั้งที่ ๒) พิจารณา พญ.ที่สนับสนุนฯ และการแจ้ง สว.๓

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่
น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

พิจารณา
พยานหลักฐาน

- กระทำการใด เมื่อไร อย่างไร
- ยึดกรณีใด ตามข้อใด (๖๑)

จัดทำ และ
แจ้ง สว.๓

สาระสำคัญ สว.๓ ต้อง

- ระบุงการกระทำและ
ข้อกล่าวหาว่ายึดกรณีใด
ข้อใด และ
- ต้องสรุปพยานหลักฐาน
ระบุ วัน เวลา สถานที่

การแจ้ง สว.๓

- ต้องมี นส. เรียกมาพบ แล้วแจ้ง
- แจ้งลงนามรับทราบ
 - แจ้งไม่ยอมลงนามรับทราบ
 - ไม่มาตามนัด

การแจ้ง สว.๓

ข้อ ๖๑ ให้ กก. ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใด สนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และ เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถ หรือไม่อย่างไร แล้วให้ **มีหนังสือ** เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา และสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับ พยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

วรรคสอง การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา ให้ทำตามแบบ สว.๓ สองฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือ ชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๖๑ วรรคสาม ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหา ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

วรรคสี่ ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

วรรคห้า เมื่อได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ข้อ ๖๑ วรรคหก ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ถ้าได้
ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็น
ไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูก
กล่าวหาทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ส่ง สว.๓ ทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตาม
หลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมี
หนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายใน
กำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำ สว.๓ เป็นสามฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้ส่ง แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา
หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา
และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ กก. จะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือ จะ
สอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่
ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อ
กล่าวหาก่อนที่จะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้ กก.
ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อสังเกต

การดำเนินการสอบสวนวินัย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เช่น การแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. 2 และการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. 3 ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าวถือเป็นรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ซึ่งหากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการดังกล่าว ย่อมไม่อาจนำข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่รับฟังมาจากระบวนการสอบสวนที่ไม่ถูกต้องมาใช้ได้ และหากนำมาใช้ย่อมส่งผลต่อคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. 716/2558)

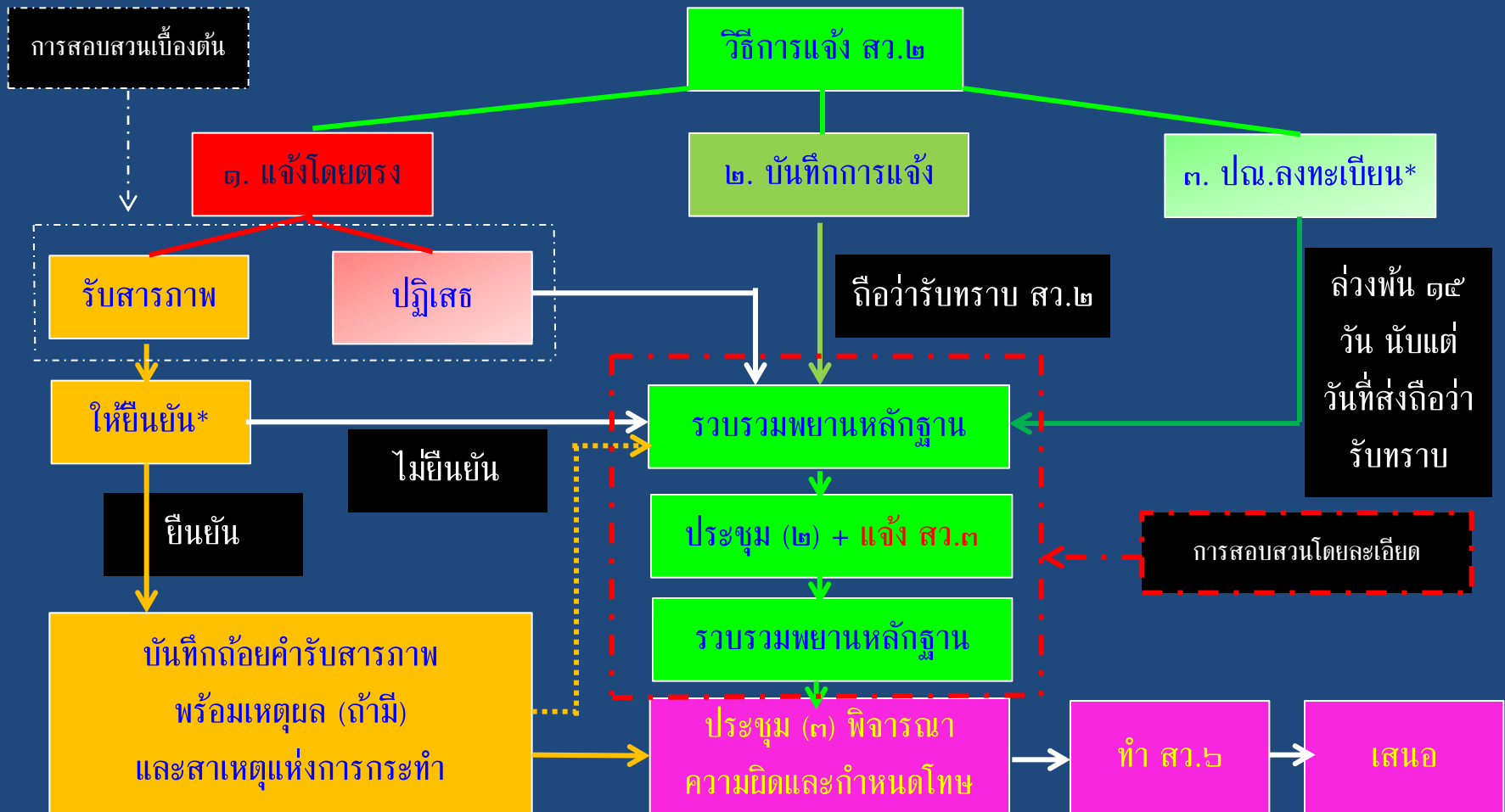
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.1/234 ลง
วันที่ 18 กรกฎาคม 2545

สรุปได้ว่า ในการสอบสวน ทางวินัยที่อยู่
ระหว่างการพิจารณาดำ เนินการถือเป็นเรื่องลับ
ของทางราชการที่ยังไม่อาจเปิดเผยได้ กรณี
ดังกล่าวจึงไม่อาจบันทึกเสียงหรือภาพที่จะทำ
ให้มีการเปิดเผยข้อมูลได้

การแจ้ง บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

• การแจ้ง สว.๒

เป็นการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา และแจ้งสิทธิในกระบวนการสอบสวนทางวินัย

๕. การประชุม (ครั้งที่ ๓) พิจารณาว่ามติวินัยหรือไม่

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่
น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

พิจารณา
เปรียบเทียบ พฐ.

- ชั่งน้ำหนัก พฐ. ทั้งสองฝ่าย เพื่อให้
ประเด็นกลายเป็นข้อเท็จจริง

พิจารณาความผิด
และกำหนดโทษ
ทางวินัย

- กระทำผิดหรือไม่
- ถ้าผิดเป็นการกระผิด
กรณีใด ตามข้อใด
- ควรได้รับโทษสถานใด
(๗๕)

ทำ สว.๖

อย่างน้อยต้องมี

- สรุปข้อเท็จจริง/พยานหลักฐาน
- การวินิจฉัยเปรียบเทียบ พฐ.
- ความเห็นของคณะกรรมการ
สอบสวน

การพิจารณาความผิด

ความหมาย

เป็นการดำเนินการเพื่อทราบว่า ผท. ได้กระทำความผิดหรือไม่ อย่างไร ต้องกระทำโดยผู้มีอำนาจ และจากข้อเท็จจริงในสำนวน

หลักการ

๑. นิติธรรม

- มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

- การกระทำต้องครบองค์ประกอบฯ

๒. มโนธรรม

- สติสัมปชัญญะ

- ถูกต้องตามเหตุผลที่ควรจะเป็น

ผู้มีหน้าที่

กรรมการสอบสวน

นายก อบท. ต้นสังกัด

ก.จังหวัด ต้นสังกัด

1. หลักนิติธรรม

คือ การพิจารณาโดยยึดกฎหมายเป็นหลัก การกระทำใดจะเป็นความผิดทางวินัย ต้องมีกฎหมายบัญญัติว่า การกระทำนั้นเป็นความผิดถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางวินัย ก็ไม่สามารถลงโทษเพราะเหตุอันเนื่องมาจากการกระทำนั้นได้ในการพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นความผิดวินัยกรณีใด จะต้องเข้าองค์ประกอบของการกระทำความผิดกรณีนั้นด้วย เช่น

กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีองค์ประกอบคือ

- มีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติ
- ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
- เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้
- มีเจตนา

1) มีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติ หมายถึง มีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดหรือหน้าที่ตามมาตรฐานตำแหน่ง หน้าที่จากผู้บังคับบัญชามอบหมาย หรือหน้าที่จากการสมัครใจเข้าผูกพันตนเองยอมรับเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ

2) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ หมายถึง การจงใจกระทำหรือการจงใจละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายกำหนดให้ต้องกระทำ

“โดยมิชอบ” หมายถึง มิชอบด้วยกฎหมายระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือมติคณะรัฐมนตรี

3) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

“ประโยชน์” หมายถึง สิ่งที่เป็นคุณแก่ผู้รับ อาจหมายถึงทรัพย์สินและมีใช้ทรัพย์สิน เช่น อาจเป็นการบริการ การได้รับความสะดวก รวดเร็ว การอนุญาต การอนุมัติ

“มิควรได้” หมายถึง มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

4) มีเจตนา หากเป็นประโยชน์ที่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ย่อมไม่เข้าองค์ประกอบกรณียุติต่อหน้าที่ราชการ ถ้าไม่ครบองค์ประกอบความผิดของกรณียุติ ก็ไม่มีความผิดตามกรณียุตินั้น หากข้อเท็จจริงเข้าองค์ประกอบกรณียุติ ตามมาตราใด ก็ปรับบทความผิดไปตามกรณียุตินั้น มาตรานั้น และลงโทษไปตามความผิดนั้น

2. หลักมโนธรรม ได้แก่ การพิจารณาให้เป็นที่ไปโดย
ถูกต้องเที่ยงธรรมตามความเป็นจริง
และตามเหตุและผลที่ควรจะเป็น หมายถึง การ
พิจารณาความผิดไม่ควรคำนึงถึงแต่ความถูกผิดตาม
กฎหมายเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงความยุติธรรมด้วย
- “ความยุติธรรม” ได้แก่ เรื่องที่บุคคลในสังคมซึ่ง
เป็นบุคคลที่มีเหตุผลมีความรู้สึกผิดชอบ
เชื่อมั่นว่าเป็นเรื่องที่ชอบธรรม

การกำหนดโทษ

ความหมาย

เป็นพิจารณาว่า ผท. ควรถูกลงโทษสถานใด ต้องกระทำโดยผู้มีอำนาจ และจากข้อเท็จจริงในสำนวน

หลักการ

๑. นิติธรรม : โทษตามที่กฎหมายกำหนด + ความร้ายแรง

๒. มโนธรรม : ถูกต้องเหมาะสม + ภายในขอบเขตระดับโทษ

๓. เป็นความเป็นธรรม : เสมอหน้าไม่เลือกปฏิบัติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ*

๔. นโยบายรัฐ

ผู้มีหน้าที่

กรรมการสอบสวน

นายก อปท.

ก.จังหวัด

1. **หลักนิติธรรม** คือ การคำนึงถึงระดับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

- ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง : โทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณีถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน อาจลดหย่อนโทษได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าปลดออก

- ความผิดวินัยไม่ร้ายแรง : โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

- กรณีความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ในการลดหย่อนโทษ ผู้บังคับบัญชาต้องวางโทษก่อนว่าควรลงโทษสถานใด แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษอย่างไรจึงให้ลงโทษสถานใด หรือให้ลดหย่อนเป็นสถานใด

เหตุผลหย่อนโทษ ได้แก่

1. เป็นความผิดครั้งแรก
2. ไม่เกิดความเสียหาย
3. บรรเทาความเสียหาย
4. รู้เท่าไม่ถึงการณ์
5. คุณความดี เป็นต้น

ทั้งนี้ กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งมติคณะรัฐมนตรีเห็นว่าควรไล่ออกจากราชการเท่านั้น โดยเห็นว่า การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษ

2. หลักมโนธรรม คือ การพิจารณากำหนดโทษให้
เหมาะสมตามควรแก่กรณี

เช่น

ความผิดร้ายแรงก็ต้องกำหนดโทษร้ายแรง

ความผิดไม่ร้ายแรง ก็ต้องกำหนดโทษ

ไม่ร้ายแรง ให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

3. หลักความเป็นธรรม คือ

ต้องพิจารณากำหนดโทษโดยเสมอหน้ากัน ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ ไม่มีการยกเว้น ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง กระทำผิดอย่างเดียวกันควรต้องลงโทษเท่ากัน อย่างไรก็ตามดีแม้จะเป็นความผิดอย่างเดียวกันแต่พฤติการณ์แห่งการกระทำอาจไม่เหมือนกัน โทษจึงอาจแตกต่างกันได้ เช่น

- ลักษณะของการกระทำผิด
- ผลแห่งการกระทำผิด
- คุณความดี
- การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด
- การให้โอกาสแก้ไขปรับปรุงตนเอง
- เหตุเบื้องหลังการกระทำผิด
- สภาพของผู้กระทำผิด

4. นโยบายของทางราชการ ผู้บังคับบัญชาควรจะได้
รับทราบนโยบายของทางราชการในการปราบปรามกวดขันการ
กระทำผิดต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นหลักในการใช้ดุลพินิจกำหนด
ระดับโทษให้ได้มาตรฐานตามนโยบายของทางราชการ
เช่น

- ยาเสพติด
- ทุจริตคอร์ปชั่น
- ทุจริตการสอบคัดเลือก

กรณีใดจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การกระทำผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฯ และผลของการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการถึงขั้นร้ายแรง ไม่ว่าจะความเสียหายนั้นจะคิดราคาเป็นเงินได้หรือไม่ก็ตาม กรณียอมปรับบทเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนในกรณีที่ความเสียหายที่ทางราชการได้รับจากผลของการกระทำในเรื่องนั้นลดน้อยลง หรือหมดไปแล้ว เช่น ความเสียหายที่สามารถตีราคาหรือคำนวณ เป็นเงินได้ และได้มีการชดใช้หรือบรรเทาความเสียหายแล้ว กรณียอมไม่อาจปรับบทเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้

แต่มีใช้ว่าผู้นั้นจะพ้นผิดไปเลยทีเดียว กรณียังต้องรับผิดชอบอยู่ เพราะเป็นผู้นั้นยังปฏิบัติราชการโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ ส่วนความเสียหาย ที่ไม่อาจคิดราคาเป็นเงินได้ เช่น ความเสียหายที่มีต่อระบบราชการ หรือโครงการต่างๆ หรือภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการ แม้จะมีการชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการแล้ว ก็ไม่เป็นเหตุที่จะบรรเทา ความเสียหายได้ ซึ่งในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/311 18 ตุลาคม 2547)

**การพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง**

สรุปได้ว่า

ในชั้นการออกคำสั่ง ลงโทษทางวินัยกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด
ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจออกคำสั่งจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล มีดุลพินิจได้เฉพาะกำหนดระดับโทษเท่านั้น

ในชั้นอุทธรณ์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษของ
ผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จะอุทธรณ์ฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลไว้ไม่ได้

ในชั้นฟ้องคดีต่อศาล มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้เป็นการใช้อำนาจโดยตรง
ตามรัฐธรรมนูญที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองซึ่งเป็น
องค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 จึง
มีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของกระบวนการพิจารณา เพื่อมีมติของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 20/2560)

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจากฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

สรุปได้ว่า เมื่อกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

อย่างไรก็ดี ป.ป.ช. จะสามารถชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้เพียงใด ย่อมต้องปรากฏว่ากฎหมาย ที่ใช้กับผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัยบัญญัติไว้ชัดเจนว่าการกระทำในลักษณะใดที่จะถือเป็นความผิดทางวินัย และ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนและวินิจฉัยในการกระทำความผิดสามฐานความผิดหลักเสียก่อนจึงจะสามารถดำเนินการกับความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นในคราวเดียวกันได้

กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลความผิด น.ส.ในความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ฯ ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๕ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด ฯ มิได้เป็นเหตุอันเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อพิจารณาฐานความผิดทางวินัยดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่า มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๕ มิได้เป็นฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการทางวินัยโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นส. ร. ต่อไป (คกก. เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒)

สรุปการดำเนินการทางวินัยกรณีโอนสังกัด

กรณีที่หนึ่ง ตั้ง กก.สอบวินัยแล้ว ต่อมาผู้ถูกสอบสวนโอนไปสังกัดใหม่ ให้ กก.ที่ตั้งไว้เดิมสอบสวนต่อไปให้เสร็จ แล้วรายงาน (สว.๖) ต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการสอบถูกต้องหรือไม่ แต่ไม่ต้องสั่งสำนวนว่าควรลงโทษอย่างไร แล้วส่ง (สว.๖) ให้นายก อบท.สังกัดใหม่ เป็นผู้พิจารณาสำนวนต่อไป

กรณีที่สอง ตั้ง กก. แล ะ นาย ก อบท. เดิม มีคำสั่งลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง แล้วรายงาน ก.จังหวัด หรือกรณีเห็นว่าผิดร้ายแรงที่ต้องรายงาน ก.จังหวัดเดิมพิจารณาก่อน ต่อมาผู้นั้นโอนไปสังกัดใหม่ ก่อนที่ ก.จังหวัดเดิมจะพิจารณามีมติ ถือว่าการสั่งของนายก อบท.เดิมนั้นชอบด้วยกฎหมายในขณะที่สั่งแล้วจึงไม่ต้องส่งเรื่องกลับไปให้นายก อบท.ใหม่พิจารณาเหมือนกรณีที่หนึ่ง แต่ต้องส่งเรื่องไปให้ ก.จังหวัดสังกัดใหม่พิจารณา ทั้งนี้ ต้องให้คณะอนุฯ ใหม่ทำความเห็นเสนอด้วย

กรณีที่สาม ก.จังหวัดเดิมพิจารณารายงานวินัยและมีมติแล้ว แต่นายก อบท. เดิม ยังไม่ได้ปฏิบัติตามมติ ก.จังหวัดเดิม ต่อมาผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ ให้ส่งมติ ก.จังหวัดเดิม และรายงานวินัยไปให้ ก.จังหวัดใหม่พิจารณา ทั้งนี้ ไม่ต้องให้คณะอนุฯ ใหม่ทำความเห็นเสนอ เหมือนกรณีที่สอง

โทษทางวินัยมี 5 สถาน

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ปลดออก
5. ไล่ออก

ตัวอย่างการออกคำสั่งลงโทษวินัย

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๑	คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์	นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออก จากราชการไว้ก่อนให้ขอ ความเห็นชอบ ก.จังหวัดมี คำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่ง ลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๒	คำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน	นายก อปท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่ มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออก จากราชการไว้ก่อนให้ขอ ความเห็นชอบ ก.จังหวัดมี คำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่ง ลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๓	คำสั่งลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน	นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออก จากราชการไว้ก่อนให้ขอ ความเห็นชอบ ก.จังหวัดมี คำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่ง ลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
<p>ลท.๔</p>	<p>คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ</p>	<p>กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด</p>	<p>หลัก ไม่ย้อนหลัง (ตั้งแต่วันมีคำสั่งเป็นต้นไป) ยกเว้น (๑) มีคำสั่งพัก/ให้ออกไว้ก่อน ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันพัก/ให้ออก (๒) ละทิ้งติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ไม่กลับมาอีก ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันละทิ้ง (วันแรก)</p>

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อนเมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๓) จำคุก/หนักกว่าจำคุก/ขังติดต่อกันถึงจำคุก ให้สั่งตั้งแต่วันจำคุก... (๔) มีการสั่งไล่ออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ (เช่นคำสั่งเดิมผู้สั่งไม่มีอำนาจ) ให้สั่งลงโทษใหม่ตั้งแต่ควรออกตามคำสั่งเดิม

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
<p>ลท.๔</p>	<p>คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ</p>	<p>กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด</p>	<p>ยกเว้น (๕) สั่งออกเหตุอื่นไม่ใช่โทษวินัย ถ้าต้องสั่งใหม่เป็นลงโทษวินัย ไล่ออก/ปลด ให้สั่งย้อนหลังไปวันที่สั่งให้ออกเดิม</p> <p>(๖) สั่งปลด/ไล่ออก หรือลาออก ไปแล้ว หรือลาออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งปลด/ไล่ออก อีก (หลายคำสั่งตั้ง) ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันมีผลของคำสั่งปลด/ไล่ออกหรือลาออก คำสั่งแรก</p>

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๗) พันราชการตาม กม.บำนาญแล้ว ให้สั่งปลด/ไล่อ่อนหลังไปจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ (๓๐ ก.ย.) (๘) มีเหตุสมควร ปลด/ไล่อ่อนหลังไปวันควรต้องออก (ไม่เคยใช้)

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๕	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษงดโทษ หรือยกโทษ	<p>(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัด เห็นชอบ (วินัยแล้วเสร็จ)</p> <p>(๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษ เป็น ไม่แรง</p> <p>(๓) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษ เป็นร้ายแรง</p>	<p>(๑) ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง (ไม่ทำ ลท. ๕) ไม่ต้องรายงาน ก.จังหวัดอีก</p> <p>(๒) เปลี่ยนเป็นระดับไม่แรง สั่ง ย้อนหลังถึงคำสั่งเดิมไม่กระทบสิทธิ รับไปแล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ</p> <p>(๓) เปลี่ยนเป็นระดับร้ายแรง วันมี ผลให้นำผลของ ลท.๔ มาใช้ แล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ</p>

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
<p>ลท.๖</p>	<p>คำสั่ง เปลี่ยนแปลง โทษ สั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ผู้อุทธรณ์ กรณีผิดวินัยไม่ แรง</p>	<p>(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการ อุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นไม่แรง</p> <p>(๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการ อุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นร้ายแรง</p>	<p>(๑) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็น ระดับไม่แรง วันมีผลให้นำ ลท.๕ (๒) มาใช้</p> <p>(๒) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็น ระดับร้ายแรง วันมีผลให้นำผล ของ ลท.๔ มาใช้</p>

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
<p>ลท.๗</p>	<p>คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษ สั่งยกโทษงดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ</p> <p>ผู้ อู ท ธ ร ณ์</p> <p>กรณีผิดวินัยแรง และสั่งกลับเข้ารับราชการ</p>	<p>(๑) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นไม่แรง</p> <p>(๒) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นร้ายแรง</p>	<p>(๑) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็นระดับไม่แรง/ยุติเรื่อง ให้สั่งกลับเข้ารับราชการ และสั่งลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง ให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่ง</p> <p>(๒) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็นระดับร้ายแรง ให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งลงโทษเดิม ไม่ต้องสั่งกลับเข้ารับราชการ</p>

สรุปสาระสำคัญการดำเนินการทางวินัยพนักงานท้องถิ่น ผู้ออกจาก ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

๑. พนักงานท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้วเว้นแต่ตายมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา อยู่ก่อนออกราชการว่า ขณะรับราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา

ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษได้ แต่ต้องสั่งลงโทษภายใน ๓ ปี

นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

๒. กรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา หลังออกราชการ ตามวรรคหนึ่ง ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษได้ โดยสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

๓. กรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือองค์กรพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยถึงที่สุด ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่คำพิพากษา หรือมีคำวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

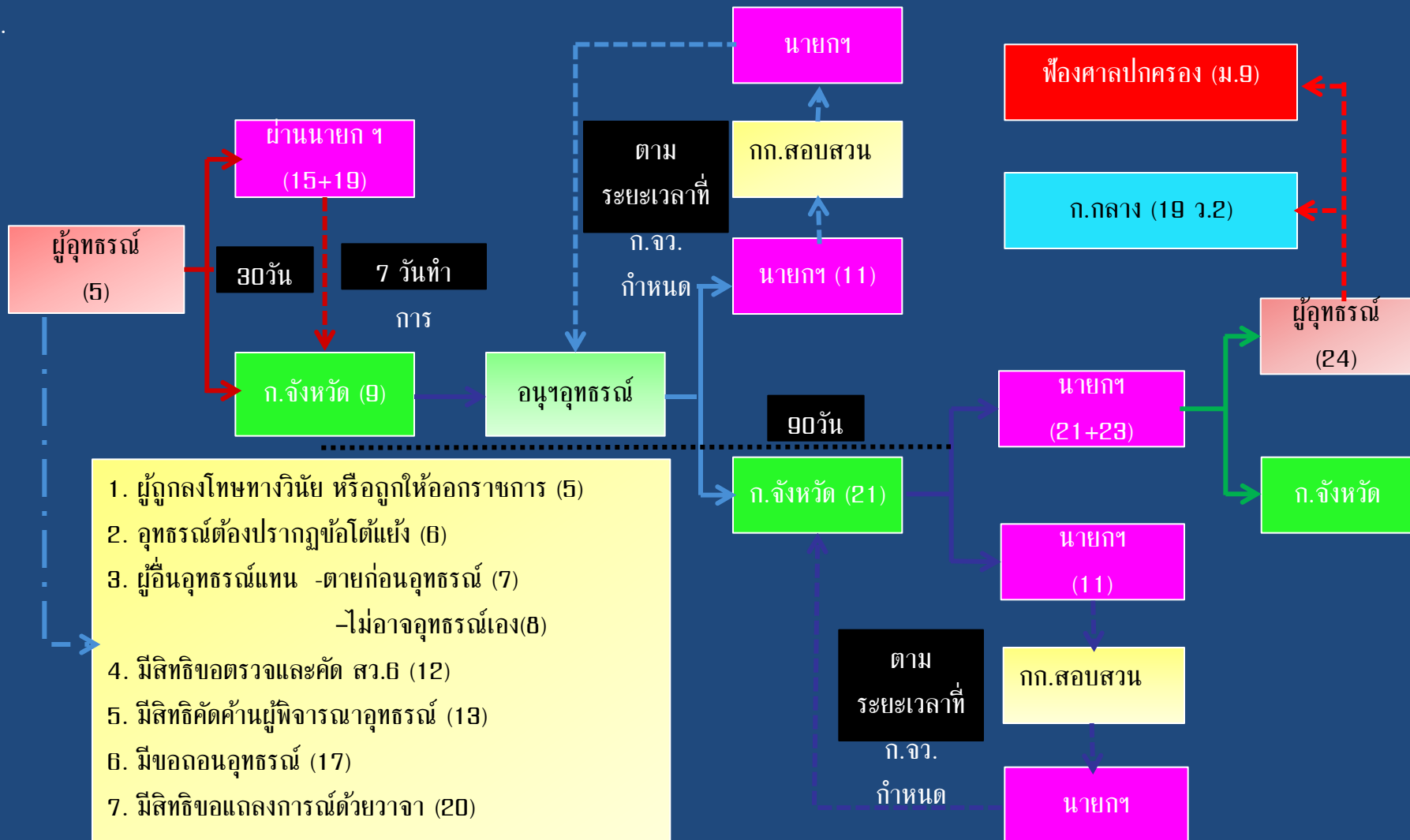
๔. กรณีตาม ๑., ๒. หรือ ๓. ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่า ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

๕. ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานท้องถิ่นซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม ข้อ ๒๙

๖. กรณีที่ ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษให้เป็นไปตาม กม. ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท.

๗. ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่าผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ผังขั้นตอนการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

จบการนำเสนอ